

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu: 1112219684
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1112219684.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Crocs, Inc., so sídlom 7477 East Dry Creek Parkway, Niwot Colorado 805 03, Spojené štáty Americké, Id. Nr.: 20051249647, právne zastúpený Saxinger, Chalupsky & Partner s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 857 912, proti žalovanému: YOU HENG, s. r. o., so sídlom Rákosová 15, 821 05 Bratislava, IČO: 44 021 275, právne zastúpený SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 47 254 432, o určení, že colne zaistený tovar je falzifikátom a porušuje práva duševného vlastníctva, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34CbPv/2/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 17. apríla 2018, č. k. 2CoPv/3/2017-412, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 17. apríla 2018, č. k. 2CoPv/3/2017-421 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 22. marca 2016, č. k. 34CbPv/2/2012-350, ktorým súd prvej inštancie vo výroku I. vzájomný návrhu odporcu zamietol, vo výroku II. určil, že tovar zaistený žalovanému rozhodnutiami Colného úradu Prešov Stanica colného úradu Bardejov zo dňa 7. mája 2012 zn. 9006293/1/975830/2012 a zn. 9006293/1/975838/2012 a rozhodnutím Colného úradu Prešov Stanica colného úradu Bardejov zo dňa 11. mája 2012 zn. 9006293/1/983686/2012, a to 6045 ks letnej obuvi, je falzifikátom a porušuje práva duševného vlastníctva žalobcu k dizajnu spoločnosti č. 000257001-0001 podľa Nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 a zákona č. 200/2004 Z. z. v znení neskorších právnych predpisov a vo výroku III. uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 331,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 513,17 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia v súlade s ust. § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku dospel k záveru, že žalobca je majiteľom dizajnu spoločnosti č.

000257001-0001, registrovaného Úradom pre harmonizáciu trhu (Office for Harmonization in the Internal Market - Trade Marks and Designs), dňa 22. novembra 2004 a čl. 19 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 6/2002 o dizajnoch spoločenstva (ďalej len „Nariadenie“) stanovuje, že majiteľ zapísaného dizajnu spoločenstva má výlučné právo využívať ho a zabrániť akejkolvek tretej strane, ktorá nemá jeho súhlas aby dizajn využívala, s čím sa stotožnil aj krajský súd, pričom dodal, že podľa čl. 19 bod 2 Nariadenia nezapísaný dizajn spoločenstva udeľuje majiteľovi právo zabrániť vyššie uvedeným konaním ak napadnuté využívanie vyplýva z kopírovania chráneného dizajnu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že pri porovnávaní jednotlivých dizajnových prvkov obuvi Crocs, vytvorenej podľa zapísaného dizajnu spoločenstva č. 00257001-0001, so zaistenou obuvou žalovaného, na základe vyobrazených fotografií existuje zhodnosť, spočívajúca v celkovej koncepcii dizajnu modelov obuvi žalovaného zhodnej s koncepciou chráneného dizajnu spoločenstva žalobcu a ktorá vyvoláva riziko zameniteľnosti v očiach informovaného užívateľa. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa, ktorého je pre rozhodnutie vo veci kľúčové posúdenie ako vzhľad porovnávaných výrobkov pôsobí na takzvaného informovaného užívateľa, pričom pod pojmom informovaný užívateľ možno chápať osobu, u ktorej sa predpokladá určitý stupeň vedomostí z oblasti vonkajšej úpravy výrobkov, ktoré už boli sprístupnené verejnosti. Vo vzťahu k nevykonanému znaleckému dokazovaniu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na ust. § 127 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) účinného v čase rozhodovania vo veci, ako aj na ust. § 132 O. s. p.. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti, v ktorej určil, že tovar zaistený žalovanému je falzifikátom a porušuje práva duševného vlastníctva žalobcu k dizajnu spoločenstva. Odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o právny návrh žalovaného, ktorým sa domáhal aby súd dizajn spoločenstva č. 000257001-0001 vyhlásil za vymazaný, že v danom prípade nebol zo strany žalovaného daný naliehavý právny záujem a z toho dôvodu vzájomný návrh zamietol. Krajský súd v danom prípade prisvedčil tvrdeniu žalovaného, že právo na podanie žaloby, resp. protinávru je zakotvené priamo v zákone, resp. v Nariadení, z ktorého priamo vyplýva, že sa nejedná o určovaciu žalobu, keďže súd z rozhodnutia o vzájomnom návrhu neurčuje žiadnu právnu skutočnosť, ale vyhlasuje dizajn za vymazaný. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že žalovaný nepreukázal spornosť dizajnu, resp. dôvody zakladajúce možnosť výmazu registrovaného dizajnu žalobcu v zmysle čl. 25 Nariadenia. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na čl. 86 Nariadenia v súlade, s ktorým ak sa o žiadnom z dôvodov uvedených v čl. 25 nezistí, že má dopad na zachovanie dizajnu spoločenstva, súd odmietne návrh. Krajský súd záverom skonštatoval, nakoľko žalovaný neuniesol dôkazné bremeno, dostatočne nepreukázal dôvody na základe, ktorých by mohol súd dizajn registrovaný žalobcom vymazať, bolo potrebné vzájomný návrh žalovaného zamietnuť a aj v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 13. augusta 2018 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p..

4. K tvrdenej vade zmätočnosti § 420 písm. f/ C. s. p. žalovaný uviedol, že za nesprávny procesný postup odvolacieho súdu považuje skutočnosť, že v rámci odvolacieho konania opomenul aplikáciu čl. 81 a 85 Nariadenia, v dôsledku čoho odvolací súd posudzoval v prvom rade skutočnosť, či zaistená obuv je falzifikátom a až následne vzájomný návrh žalovaného. Dovolateľ zároveň vytkol odvolaciemu súdu, že sa nezaoberal podaným vzájomným návrhom a neposudzoval tak spochybnenú platnosť dizajnu, a tým odňal žalovanému ako strane možnosť uplatňovania jej procesných práv a to konkrétne: právo náležite sa vyjadrovať, právo na relevantné konanie súdu a právo na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku.

5. K tvrdenej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. dovolateľ uviedol, že ako nesprávne právne posúdenie veci možno vyhodnotiť tú skutočnosť, že odvolací súd v rámci rozhodovania v odvolacom konaní absolútne neaplikoval ustanovenia čl. 81 a 85 Nariadenia. Podľa názoru žalovaného malo opomenutie predmetných ustanovení Nariadenia za následok, že odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie posudzoval dizajn ako platný, a to aj napriek tomu, že podaním

vzájomného návrhu žalovaným došlo v súlade s čl. 85 Nariadenia k spochybneniu platnosti dizajnu. Dovolateľ vytkol odvolaciemu súdu, že primárne sa mal vysporiadať s podaným vzájomným návrhom a až po vyhodnotení platnosti dizajnu sa mal zaoberať tým, či zaistená obuv žalovaného je falzifikátom a porušuje práva duševného vlastníctva žalobcu.

6. Žalobca vo vyjadrení z 13. septembra 2018 navrhol dovolanie zamietnuť. K žalovaným namietanej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. žalobca uviedol, že tvrdené opomenutie aplikácie zákonných ustanovení nepredstavuje a priori nesprávny procesný postup, navyše poukázal na body 112. a 113. odôvodnenia rozsudku krajského súdu, z ktorých vyplýva, že odvolací súd hodnotil vecnú stránku vzájomného návrhu, keďže potom konštatoval, v súlade s čl. 86 Nariadenia v spojení s čl. 25 Nariadenia spornosť dizajnu nebola preukázaná, žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Súd podľa názoru žalobcu postupoval plne v súlade s platnými právnymi normami a s princípom hospodárnosti konania, keď protinávrh žalovaného prejednal a rozhodol spoločne v rámci konania o návrhu žalobcu, nakoľko nebol daný žiaden dôvod na vylúčenie veci na samostatné konanie. Záverom žalobca doplnil, že pokiaľ ide o tvrdenú prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., nevidí dôvod, prečo by sa dovolací súd právnou otázkou formulovanou žalovaným mal vôbec zaoberať, nakoľko je dostatočne riešená v čl. 86 ods. 1 písm. b/ Nariadenia a odvolací súd ako aj súd prvej inštancie podľa tohto ustanovenia postupoval.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C. s. p., sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03 a IV. ÚS 252/04).

9. Pokiaľ žalovaný namietal, že mu odvolací súd odňal možnosť uplatňovania jeho procesných práv tým, že sa súd nezaoberal podaným vzájomným návrhom a nevysporiadal sa s čl. 81 až 85 Nariadenia, dovolací súd poukazuje na body 112. a 113. odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, z ktorých vyplýva, že žalovaný nepreukázal spornosť dizajnu resp. dôvody zakladajúce možnosť výmazu registrovaného dizajnu v zmysle čl. 25 Nariadenia a ďalej, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno a dostatočne nepreukázal dôvody, na základe ktorých by mohol súd registrovaný dizajn žalobcu odmietnuť. S poukazom na uvedené dovolací súd konštatuje, že odvolací súd hodnotil vecnú stránku vzájomného návrhu, nakoľko konštatoval, v súlade s čl. 86 Nariadenia v spojení s čl. 25 Nariadenia, že spornosť dizajnu nebola preukázaná.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

11. Dovolateľ vo svojom dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie veci - v zmysle ktorého mala byť daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. vo vyriešení otázky, „t. j., čo má súd za daného skutkového stavu, s prihliadnutím na čl. 81 a čl. 85 Nariadenia najskôr posudzovať - tzn., či mal z dôvodu podania vzájomného návrhu Žalovaným, ktorým bola spochybnená platnosť Dizajnu Žalobcu, najprv prejudiciálne posúdiť spochybnenú platnosť dizajnu a až následne posudzovať dôvodnosť podanej žaloby, spočívajúcej v určení, že odňatá obuv je falzifikátom a porušuje práva duševného vlastníctva Žalobcu?“

12. Právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu viď aj 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

13. Uvedenému musí zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky - ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca - ale aj na to, aby právna otázka (a dovolateľom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko - ako už bolo vyššie uvedené - dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p. viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd.

14. Súd prvej inštancie zhodne s odvolacím súdom zhodne dospeli k záveru, že žalovaný nepreukázal spornosť dizajnu, resp. dôvody zakladajúce možnosť výmazu registrovaného dizajnu žalobcu v zmysle čl. 25 Nariadenia. Krajský súd výslovne skonštatoval, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, dostatočne nepreukázal dôvody, na základe ktorých by mohol súd dizajn registrovaný žalobcom vymazať, bolo preto potrebné vzájomný návrh žalovaného odmietnuť.

15. Z uvedeného je zrejmé, že súdy nižšej skutkovo ustálili, že žalovaný dostatočne nepreukázal dôvody, na základe ktorých by mohol súd dizajn registrovaný žalobcom vymazať, v dôsledku čoho bol vzájomný návrh žalovaného zamietnutý. Nastolená právna otázka pre neunesenie dôkazného bremena žalovaným, tak v riešenej veci nemôže priniesť zmenu záverov konajúcich súdov a nemôže dovolateľovi priniesť pozitívny výsledok v spore a jeho právne postavenie sa nezmení. Dovolateľom nastolená otázka nie je rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej.

16. Dovolací súd preto konštatuje, že dovolateľom vymedzená otázka predstavuje v posudzovanej veci výlučne akademickú otázku nesúvisiacu s rozhodovaným sporom, čo má za následok neprípustnosť podaného dovolania aj v časti, v ktorej dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci.

17. Nakoľko v rozhodovanej veci nie je daná prípustnosť dovolania z hľadiska namietanej vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. a prípustnosť dovolania nebola založená ani podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.